

ในปัจจุบันนี้การศึกษาของประเทศต่าง ๆ ได้เจริญขึ้นเป็นลำดับ ตลอดจนการศึกษาของประเทศไทยเราก็ได้เจริญขึ้น ดังปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ประชาชนชาวไทยได้รับการศึกษามากขึ้น จำนวนผู้ที่ไม่รู้หนังสือลดลงมาก ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาได้เจริญขึ้น จำนวนนักเรียนชั้นต่าง ๆ มีมากขึ้นดังจะเห็นได้จาก การสอบคัดเลือกเข้าสถาบันต่าง ๆ มีนักเรียนมาสอบกันเป็นจำนวนมาก และในปีงบประมาณ ๒๕๐๗ งบประมาณของรัฐทั้งประเทศไทยได้แบ่งให้เกี่ยวกับการจัดการศึกษา คือ กระทรวงศึกษาธิการถึง ๑๓๔๔.๔ ล้านบาท ซึ่งเป็นงบประมาณที่สูงมากเมื่อเทียบกับกระทรวงอื่น ๆ เพราะทั้งรัฐบาลมุ่งที่จะปรับปรุงส่งเสริมการศึกษาให้มาก ซึ่งเป็นการลงทุนมากที่สุดของรัฐบาลในการที่จะสร้างคนที่มีความรู้ไปบริหารงานของประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง ฉะนั้นในการที่จะบริหารงานของประเทศให้ก้าวหน้าให้ดีขึ้นต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในด้านต่าง ๆ มาช่วยงานของชาติ จึงกล่าวได้ว่าการศึกษานี้เป็นการลงทุนในการสร้างกำลังคน (Man Power) อย่างมากที่สุด ซึ่งการลงทุนนี้แล้วที่จะได้รับนั้นอาจจะไม่ได้ผลคุ้มค่า ๑๐๐ % ทั้งนี้เพราะเมื่อรัฐได้จัดให้มีการศึกษาแล้วแต่มีคนเป็นจำนวนมากที่เคี้ยวที่ไม่ได้รับผลสำเร็จในด้านการศึกษาทำให้รัฐบาลต้องเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์ และเรายังมีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่ทราบว่าการศึกษาที่นักเรียนมาเรียนหนังสือกันทุกวันนี้ทั้งในโรงเรียนธรรมดา และ มหาวิทยาลัยนั้นรัฐบาลต้องจ่ายเงินเพื่อจัดการศึกษาแก่เด็กนักเรียนนั้นเป็นเงินจำนวนเท่าใดต่อปี ซึ่งบิดามารดาผู้ปกครองคงจะนึกว่าที่ท่านเป็นผู้เสียเงินค่าเล่าเรียน ค่าอาหารกลางวัน ค่าเครื่องแต่งตัว ค่าเดินทาง ฯลฯ นั้น เป็นเงินที่นักเรียนผู้นั้นได้ใช้ในการเรียนในปีหนึ่ง ๆ แต่ที่จริงแล้วเงินจำนวนที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเสียไปนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ยังมีอีกส่วนหนึ่งที่รัฐบาลเป็นผู้จ่ายให้ เช่น

*สำนักงานงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี, งบประมาณประจำปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๑-๒๕๐๗ งบประมาณรายจ่าย.

เงินเคื่อนครุ เงินคากอสร้างอาคารสถานที่ ซึ่งปีหนึ่ง ๆ รัฐบาลจะจ่ายไม่ไช่จำนวนน้อย ๆ

ในเรื่องค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาชั้นนี้ ยังไม่ทราบต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเงินเท่าใดต่อการจัดการเรียนหนึ่งคน ฉะนั้น ผู้เขียนจึงเห็นว่าควรจะได้มีการค้นคว้าวิจัยดูเพื่อจะไ้ทราบสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

จะไ้ทราบว่านักเรียนคนหนึ่งในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเท่าใด ค่าใช้จ่ายที่ไ้ทราบนี้จะเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ไ้จ่าย เมื่อจัดการศึกษาให้กับเด็กหนึ่งคน ซึ่งในจำนวนนี้ทางรัฐบาลจะจ่ายไปส่วนหนึ่ง และผู้ปกครองจ่ายอีกส่วนหนึ่ง จะไ้เป็นแนวทางที่ผู้ปกครองจะไ้ทราบไว้ว่าจะต้องเสียเงินในการให้การศึกษาบุตรหลานคนหนึ่งเท่าใด และสามารถส่งไปบุตรหลานไ้เรียนหนังสือหรือไม่ จะไ้เตรียมแผนการและค่าใช้จ่ายไ้ถูกต้องซึ่งที่กล่าวมานี้เป็นปัญหาใหญ่ที่ควรคำนึงถึงปัญหาหนึ่ง

ความมุ่งหมาย

ต้องการจะทราบว่า ค่าใช้จ่ายปานกลางในการศึกษา/ ^{การจัดการ/ศึกษา}นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสามัญศึกษานันเท่าใด และอยู่ในลักษณะต่าง ๆ อย่างไรบ้าง เช่น ในภาคต่าง ๆ จะเสียค่าใช้จ่ายมากน้อยผิดจากกันหรือไม่อย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการสำรวจนี้ไ้คลุมโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศทั้ง ๑๒ ภาคการศึกษา ซึ่งไ้คัดเลือกโรงเรียนมาเป็นตัวแทน ๖๕ โรงเรียน โรงเรียนที่เลือกมานี้ทั้งโรงเรียนราษฎร์โรงเรียนรัฐบาล เลือกละกันทั้งโรงเรียนชายโรงเรียนหญิง และ โรงเรียนสหศึกษา การสำรวจนี้สำรวจในระยะเวลาดำเนินการ ๓ ปี คือ ปี ๒๕๐๕ - ๒๕๐๗ การหาค่าใช้จ่ายปานกลางนี้ จะหาค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้น ม.ศ. ๑ ถึง ม.ศ. ๕ รวมกันไป ยกเว้นโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาซึ่งมีเฉพาะชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ เท่านั้น

รายชื่อโรงเรียนที่เลือกมาทั้งหมด ๖๕ โรงเรียนมีอยู่ในภาคผนวก

ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการสำรวจคาปานกลางครั้งนี้ เป็นค่าใช้จ่ายที่แต่ละโรงเรียนใช้
 จ่ายจริง ๆ มิได้รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนในทางจัดบริหารการศึกษา
 เป็นส่วนรวมของประเทศควย เช่น ค่าใช้จ่ายของกระทรวงศึกษาธิการ ค่าใช้จ่ายของแผนก
 ศึกษาธิการจังหวัด ฯลฯ

แหล่งข้อมูล

ข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาเพื่อทำการสำรวจนี้ได้มาจาก

๑. จากแบบสำรวจข้อมูล ส่งไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่ได้เลือกไว้เป็นตัวแทนแล้ว
 แบบสำรวจข้อมูลมีอยู่ในภาคผนวก
๒. หนังสือ เอกสาร หรือ คำสั่ง
๓. จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการบริหารงานนี้

รายงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจครั้งนี้

ในการสำรวจค่าใช้จ่ายปานกลางในการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมวิสามันต์
 นี้ยังไม่มีผู้ใดใครสำรวจจนควาวิจยไว้ แต่มีตัวเลขที่แสดงค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาในชั้น
 มัธยมศึกษานี้เหมือนนกนกลาวไว้ว่า ^๒ " We can now compare baht-per-pupil costs
 in vocational education generally with those in other education
 department. The overall average baht-per-pupil cost in the vocational
 department was 2,335. The Elementary and adult department average
 was 238, Secondary 1368 and Teacher Training 2791 "

จะเห็นได้ว่าในรายงานนี้ในรายงานไว้ว่าค่าใช้จ่ายของนักเรียนหนึ่งคนในชั้นมัธยม
 ศึกษาในหนึ่งปีนั้นเป็นเงิน ๑๓๖๘ บาท ใครคนควาสืบตามคึกัทราบวา อาจารย์ ดร. ชำรง
 ยิวศรี เป็นคนหนึ่งใครรวมงานในการค้นหาค่าใช้จ่ายของนักเรียนนี้ อาจารย์ ดร. ชำรง

^๒PRELIMINARY ASSESSMENT OF EDUCATION AND HUMAN RESOURCES IN
 THAILAND. VOLUME I REPORT OF THE JOINT TASK FORCE. PREPARED FOR
 THE JOINT THAI - USOM HUMAN RESOURCES STUDY 1963. PAGE 40.

บัวศรี โดยบอกว่าเพียงแต่นำเงินงบประมาณที่ใช้จ่ายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมมาแล้วหารด้วยจำนวนนักเรียนที่มีอยู่ทั้งหมดในชั้นมัธยมจะได้ตัวเลขเฉลี่ยเป็นรายหัว และคิดในระยะเวลา ๕ ปี นำมาเฉลี่ยหาค่าปานกลาง ซึ่งค่าที่ได้นั้นก็แม้แต่เพียงตัวเลขอย่างคร่าว ๆ เท่านั้นที่จะใช้เป็นหลักในการพิจารณาบาง เพราะในการทำนี้ไม่ได้มีการวิจัยจริง ๆ

ฉะนั้น ถ้าหากได้มีการวิจัยอย่างเป็นทางการจริง ๆ ก็จะได้ตัวเลขที่ใกล้เคียงยิ่งขึ้นที่จะนำมาประกอบการพิจารณาในการบริหารการศึกษาของชาติ จึงนับว่าการสำรวจเรื่องนี้เป็นของใหม่ยังไม่มีผู้ใดคนควรวินิจฉัยเลย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ในการสำรวจค่าใช้จ่ายปานกลางในการ^{จัดการ}ศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษาอันอาจจะมิชอบกพรองเกิดขึ้นได้ ดังนี้ :-

๑. ข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บมาได้นั้นเป็นข้อมูลซึ่งแต่ละโรงเรียนรายงานมายังกองโรงเรียนรัฐบาล และกองโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งจะใช้เป็นหลักในการสำรวจครั้งนี้ อาจจะมีข้อบกพรองและไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงอย่างเพราะ ผู้เขียนได้รับทราบจากการสัมภาษณ์หัวหน้างาน นักส่งเสริมโรงเรียนราษฎร์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในกองโรงเรียนราษฎร์บอกว่า บางครั้ง และบางโรงเรียนก็ปกปิดความจริง เพราะกลัวว่าจะไม่ได้รับเงินอุดหนุนจากกระทรวง อาจทำให้ข้อมูลต่าง ๆ ผิดจากความเป็นจริงได้

๒. การสำรวจครั้งนี้ไม่สามารถแยกค่าใช้จ่ายของนักเรียนมัธยมศึกษาคอนตัน กับมัธยมศึกษาคอนปลายได้ จำเป็นต้องคิดรวมกันไปทั้งหมดจากวัน ม.ศ. ๑ ถึง ม.ศ. ๕ แล้วเฉลี่ย ค่าที่ได้เป็นค่าใช้จ่ายของโรงเรียนในการจัดการ ----- สอนชั้นมัธยมศึกษาอาจจะทำให้คาดผิดพลาดได้ เพราะการใช้จ่ายในชั้นมัศึกษาคอนตันควรจะน้อยกว่าการใช้จ่ายในการศึกษาชั้นมัศึกษาคอนปลาย

๓. การคิดค่าใช้จ่ายของโรงเรียนต่าง ๆ ที่ส่งมานั้น สำหรับโรงเรียนราษฎร์ ค่าใช้จ่ายเงินเดือนครอาจผิดพลาดได้เพราะว่าครูที่สอนชั้นมัศึกษานั้นอาจจะสอนในชั้นอื่นด้วยซึ่งจะไม่ใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในชั้นมัศึกษาอย่างเดียว